

Forfatter: Kidde, Harald

Titel: Udrag fra AAGE OG ELSE - DØDEN -

Citation: Kidde, Harald: "Døden. - 1902", i Kidde, Harald: *Døden. - 1902*, 1902-03, s. 44.
Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-kidde01val-shoot-idm140638392643104/facsimile.pdf> (tilgået 19. april 2024)

Anvendt udgave: Døden. - 1902

hen over hendes bølgede, sorte Hår og elfenbensfne Ansigt med de stærke, blå Øjne, Regitze gik sagte op og ned over Tæppet, med Hænderne på Ryggen og den tykke, røde Hårretning ned over Skuldrene. Hun smilte hen for sig med sænkede Blikke, den halvlange, blå Kjole slog hende om Anklerne — Regitze var blevet så stor i den sidste Tid — og her var det, at Drengen med Luen og Bælgvanterne skulde ind — her hvor opslagne Bøger lå spredte over Bordet, og Faders Piberøg kresede om Lampens gyldne Kæder, hvor Ovnen glødede bag sin Rist, mens det suste sagteligt ude i Kastanjerne — nej, aldrig — det var jo meningsløst.

«Tue,» sagde Fader.

Han så skræmt op.

«Det var jo om ad Vilstrup Vejen, du kørte?»

«Ja.»

«Og der var intet Hus i Nærheden?»

«Nej — jo, et lille, men det var et meget lille.»

«Og det lå nede på Engen i et Pilekrat?»

Tue så det lyslevende for sig.

«Ja, og det røg blåt op af det.»

«Ja, ja, jeg tænkte det nok, det er Birtes Dreng.»

Moder kniplede atter: «Birte, det er hende, hvis Mand forliste.»

«Ja, stakkels Kone — nu lever hun af at spinde for Gårdene — og så har hun jo Huset.»

«Forliste?» spurgte Tue.

«Ja — druknede i Vandet,» forklarede Faderen alvorligt.

«Ude i Fjorden?»

«Nej, længere borte — på de store Have.»

Tue faldt i Tanker mellem Faders Knæ, han så et uhyre Hav vandre fra Horizont til Horizont, grønt med hvidt Skum. Regitze var standset og strakte pludselig Armene ud fra sig.